

ТРИМА БРАТЯ

Едно време имало трима братя. Тѣ тръгнали да обикалятъ свѣта, но се забъркали въ една гора. Тамъ ги срѣщнала една стара жена, дала имъ едно малко ключе и имъ казала: „Вървете по тая запусѣла пжтека. По нея ще намѣрите единъ голѣмъ камѣкъ, цѣлиятъ обрасълъ въ мѣхъ. Вие ще трѣбва да стържите тоя мѣхъ до тогава, догдето

намѣрите една ключова дупка. Отключете съ ключето, и предъ васъ ще се открие врата, отъ която се започва подземенъ пжтъ. Безъ да се боите отъ нѣщо, свободно тръгнете по него“.

Така и направили тримата братя. Тѣ намѣрили камѣка, отключили и много часове подредъ вървѣли подъ земята. Най-сетне имъ дотегнало — толкова билъ дълъгъ пжтътъ. Но изведнѣжъ като че ли изгрѣло слънце предъ тѣхъ. Тѣ повървѣли още и видѣли единъ голѣмъ дворецъ. Вжтре нѣмало никого, но всичкитѣ стаи били пълни съ легла, съ покжщнина, съ ядене и пиене. Съ една дума, имало всичко, каквото може да потрѣбва на човѣка.

Тримата братя седнали и се нахранили до насита. Веднага следъ това масата била отново наредена. Но никакъвъ човѣкъ не се виждалъ. Понеже били много уморени отъ пжтя, отишли да си легнатъ. Когато станали на другия день, намѣрили и вода за миене, и кърпи за бърсане. Въ това време невидима ржка слагала на масата кафе и закуски. Така се минали много дни. Тоя омагьосанъ дворецъ билъ при градъ Лисабонъ.

Единъ день при тримата братя дошла една млада мома и имъ казала: „Вие ще трѣбва за винаги да останете тука да живѣте, да ядете и да пиете всичко, каквото намѣрите, но никой не бива да се допре до мене, нито пѣкъ да избѣга отъ двореца“.

Не се минало много време, и на голѣмия братъ му дотегнало. Той поискалъ да излѣзе на свѣтъ, ала трѣбвало да